

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 19 August st. v.

Anevoie se va mai pute descoperi în trecutul Transilvaniei vre-un an atât de bogat în festivități cum este anul curent. Dar' earăși cu anevoie trebuie să se afle, în tot trecutul Transilvaniei, vre-un period de timp, în care o mulțime atât de mare de festivități să se fie întâlnit cu atâtă miserie.

Dacă undeva, pe lumea aceasta, pot afla vre-o aplicațiune cuvintele:

„Joc de foame
Drăguț Doamne“,

în timpul de astăzi, la noi în Transilvania, pot fi aplicate, fără de nici un scrupul și fără de nici o temere, că doar' n'ar fi la timp și la loc aplicate. Căci până când festivitățile se preumblă dela Cluj la Bistrița, dela Bistrița la Cluj, dela Cluj la Brașov și dela Brașov la Cluj și așa mai departe, nu este colț de țeară, de unde să nu se audă țipete și de unde să nu vină vestea, că atâți și atâți au plecat, dând dosul patriei, în care s'au născut și căutându-și alta, care să le poată da pâne să mănânce și să-și scutească de perirea de foame.

Și aceste sînt numai festivitățile pe oare-care picior mai mare. De mărunțșul festivităților răspândit în toate părțile, nici nu mai țicem nimica.

Se vede, că festivitățile sînt un mijloc nou și aplicarea lor în abundență, un metod nou în economia politică, care de sigur nici lui Roscher, renumitului economist al Germaniei, nu-i va fi fost cunoscut până acum.

Dealtmîntrelea acesta este cel mai plăcut mijloc pentru depărtarea miseriei, dacă aceasta s'ar și depărta punând lăutari lîngă mesele cătorva, cari și fără să lucre au din ce trăi, cel puțin până una alta.

Astăzi ne aflăm earăși în zodia festivităților din Cluj. „Kultur-egylet“-ul, împreunat cu o expozițiune industrială atrage atențiunea publică. Negreșit, că discursurile de tot felul, toastele la bancheturi, nu vor lipsi nici cu ocaziunea aceasta. Negreșit că atât discursurile, cât

și toasturile vor fi și de astădată de acele, care să băjbăe de sfaturi „patriotice“ în favorul promovării bune stări materiale de tot soiul. Nu ne îndoim, că unele vor fi cu spirit, altele încăldite și de focul sacru al poeziei, încât nu fără de cuvânt vor fi succedate de „eljen“-uri șgomotoase.

Va trece însă ziua, seara și noaptea, va veni dimineața, când capetele limpețite prin somn vor fi earăși libere de amețea entusiasmului dintre păhare. Atunci earăși va întreba oficiosul din Cluj, pentru-ce nu este industria din secuimea Treiscaunelor reprezentată la expozițiune?

Nu scim de se va afla cineva, sau de nu se va afla între cei treziți, care răspundând la întrebare să și răspundă *ad rem*, așa cum se cuvine. Pentru cazul că nu s'ar afla, ne-am permite a le șopti celor din giurul oficiosului clujan noi la ureche: că industriașii din secuimea Treiscaunelor sînt duși de acasă.

Învățați de mult de experiența inexorabilă, ei sciu, că nici articolii de țiare, nici discursurile erudite, nici toastele dela bancheturile celor ce cunosc industria din auzitele și spusele altora, nu sînt în stare de a mulcomi stomacul revoltat în contra existenței purtătorului seu, și au plecat „a Tzáraba“. (Sécuii luându-se după Românii ardeleni, care fostei Munteni îi țic simplu: „țeară“, numesc România Tzáră=țeara). Acolo, și aceasta o sciu tot din experiență îndelungată, se hrănesc bine și le mai rămâne și prisos pentru dînșii și pentru cei-ce încă nu s'au putut hotărî a pleca de acasă.

Deci fiind duși de acasă Sécuii industriași a Tzáraba, n'are cine să trimită produse de industrie la expozițiunea dela Cluj.

În toilul festivităților din cestiune, este unică în felul seu împregiurarea, că de Români nu se face pomenire. Ear' dacă se face pe undeva, cam în înțelesul uniunii *trium nationum* de prin mijlocul secolului al cincispredecelea.

Compatrioții maghiari pot fi mândri de veleitățile de a exclude pe Români

dela viața publică, ca înainte cu trei secol. Se și potrivesc de minune veleitățile lor anacronistice cu neîncetatele lor laude, că la 1848 ei au dat libertăți și la 1867-8 ei au codificat îndreptățirea egală a popoarelor de sub coroana Ungariei — „*lehetőségig*“ (pe cât se poate).

Dealtmîntrelea, ca politici „consumați“, compatrioții maghiari sciu ce fac. Nu se poate să nu-și aducă aminte, câte și ce „binefaceri“ a adus *unio trium nationum* asupra patriei preste tot, în special însă asupra Transilvaniei. Ei vor scî în ce stare „înflorită“ a trecut țeara aceasta din mâinile ultimului Apafi în mâinile dinastiei habsburgice. Fără de *unio trium nationum* poate nici Mohács-ul nu era cu puțință, nici suveranitatea turcească cu toate „bunătățile“ atîrnate de dînsa.

Poate-că au aspirațiuni pentru repețițiuni istorice.

Turcii însă sînt în doaga morții, dar' vor fi gândind politicii compatrioților maghiari: acî sînt Muscalii, poate ne vor face ei serviciile, care Turcii le-au făcut moșilor și strămoșilor nostri.

Cu toate aceste noi, dacă tocmai se poate, dorim să se mai continue festivitățile pornite. Nu pentru alteceva, ci doar' s'ar pute în fine, între mulțimea celor ce vorbesc și toastează să se afle cineva care, ca orbul din Brăila, să nimerască și ceea-ce e priincios țerii.

E subțiric felul acesta de nădejde însă totuși este ceva.

Revistă politică.

Sibiu, 19 August st. v.

Cu toată amărăciunea, ce a trebuit să-și producă modul cum a fost tractat decătră Bulgaria, principele Alexandru a avut curagiul să asculte rugămintele poporului bulgar și să se reîntoarcă în țeară, spre a o mîntui de ghiarele Rușilor. Rusia va trebui acum să se împace cu soartea și să privească pe Anglia, ea încă mai nainte aflase de potrivit cu bine înțelesele sale interese a cere dela Poartă restituirea principelui Alexandru.

alte puteri europene, numi pe principele Alexandru guvernator general al Rumeliei-Orientale pe timp de cinci ani. Principele Alexandru la început a protestat contra termenului de 5 ani, dar' mai pe urmă s'a supus voinței Europei.

În adunarea națională bulgară, care s'a întrunit în Iunie anul curent, și la care, după-cum se scie, au luat parte și deputații rumelioți, ministrul președinte, Petcu Caraveloff, care a fost totdeauna cel mai credincios om al principelui, avea 100 de aderenți hotărîți. Radicalii, cari în cele mai multe cazuri erau cu guvernul, dispuneau de vre-o 90 de voturi. Această majoritate de o sută nouăzeci de deputați avea în fața ei o opozițiune de nouăzeci deputați, conduși de Zancoff. Și din răspunsul la mesagiul, prezentat principelui Alexandru decătră majoritatea covârșitoare a adunării naționale, reese acordul deplin între principe și popor. În răspuns se țice între altele: „Adunarea națională a primit cuvintele Alteței Voastre cu aceeași bucurie, cu care a constatat, că mult așteptata și sincer dorita uniune a ambelor Bulgarii este deja îndeplinită. Adunarea este pîtrunsă de cea mai adîncă convingere, că sub conducerea prudentă și lăminată a prea iubitelui ei principe și a guvernului se vor întrebuița toate mijloacele, pentru-ca Bulgaria de Nord și Sud să rămână pentru totdeauna un singur și nedespărțit corp politic“.

Cele-ce s'au petrecut de atunci și până acum, sînt îndeobște cunoscute.

Foița „Tribunei“.

Alexandru I principele Bulgariei.

Principele Alexandru, din familia Battenberg, este de 29 ani. El este fiul principelui Alexandru de Hessen, care a servit în armata austriacă și rusească. Văr cu marele duce domnitor de Hessen, este înrudit prin frații sei Ludovic și Enric cu familia imperială de Hohenzollern și cu familia regală din Anglita. Înainte de chemarea sa la tronul Bulgariei a fost locotenent în regimentul de gardă din Potsdam. Atunci, vizitat de un raportor al țiarului „Kreuzzeitung“, s'a exprimat astfel: „Ca ofițer prusian duc aici o astfel de viață, încât nici n'ar trebui să-mi doresc alta mai bună; cu toate acestea este mai atrăgător de a fi principe domnitor.“

Locotenentul de gardă, principele Alexandru de Battenberg, după războiul ruso-turc, în conformitate cu tratatul dela San-Stefano și Berlin, a fost proclamat la 29 Aprilie 1879, decătră adunarea notabililor din Tirnova, principe ereditar al Bulgariei. La 6 Iulie principele a sosit la Varna și a fost primit cu cea mai mare însuflețire decătră poporul bulgar.

La 4 Aprilie 1880 s'a deschis adunarea națională decătră principele.

În curînd însă începî să se simtă, că rusificarea armatei bulgare prin mijlocirea ministrului de război Ehrenroth, Rus, și a multor ofițeri ruși, progresează din zi în zi.

În Maiu 1881, principele face lovitura de stat. Suspendă constituțiunea și dăte o proclamațiune, țicînd între altele, că dînsul este gata să abdică, dacă nu se vor accepta condițiunile ce propune.

Adunarea națională din Șistov a primit la 13 Iulie condițiunile principelui. (Puteri excepționale în timp de șapte ani pentru întocmirea unor noi instituțiuni și a unui consiliu de stat, și dreptul de a convoca, în decursul acestor șapte ani, marea adunare națională pentru revizuirea constituțiunii.) Principele înființă după aceea, printru'un manifest, un consiliu de stat. La 1883 restabilă constituțiunea.

Evenimentele, cari s'au petrecut dela revoluțiunea din Septembrie 1885, sînt mai mult sau mai puțin cunoscute. La 18 Septembrie anul trecut, principele Alexandru a fost proclamat la Filipopol decătră miliție și decătră guvernul provisor și ca principe al Rumeliei-orientale. Guvernatorul turcesc, Gavril Crestovici-pașa, a fost arestat și destituit.

La 20 Septembrie principele Alexandru a dat o proclamațiune, declarînd îndeplinită uniunea Bulgariei de nord și sud, și a luat titlul de principe al ambelor Bulgarii. Principele Alexandru ocupă Rumelia și purtă un războiu norocos contra armatei sîrbesci, care năvălise în Bulgaria. Mărețele țile dela Slivnița și Pirot au făcut să fie purtat din gură în gură numele bravului principe și-i asigurară foarte multe simpatii. La 7 Aprilie 1886, Turcia, cu consimțământul celor-

„Pol. Corr.“ primesce din Rusciuc cu datul de 29 August n. următoarea depesă: În decursul dilei de ieri a apărut o proclamațiune cătră poporul bulgar, subscrisă de Stambuloff, ca president al adunării naționale bulgare. Prin aceasta se aduce la cunoștință, că în absența principelui s'a format o regență pe baza art. 19 din constituție.

Proclamațiunea trimisă și agenților diplomatici din străinătate e de următorul cuprins:

„Lovitura de stat a silit pe principele, pe mult iubitul nostru suveran, să se depărteze momentan din Bulgaria. Vă fac cunoscut, că conform art. 19 din constituțiune, administrarea țerii s'a concrețit unei regențe, care consistă din presidentul adunării naționale Stambuloff, ca president al regenței și din membrii Petcu Stanzicoff și Stranski. Subcolonelul Mutcoroff s'a întărit în funcțiunea sa de șef suprem al armatei bulgare.

„Ministerul regenței consistă din Radoslavoff ca president și ministru de interne, Nacevici pentru externe, culte și interimal pentru finanțe, colonelul Nicolajeff războiu, Tuceff justiție și Jivcoff instrucție.

„Încredînd în persoanelor de mai sus apărarea și administrarea țerii, proclamațiunea declară poporului bulgar, că regența în conțelegere cu ministrul se va folosi de toate mijloacele ce-i stau la dispoziție, spre a restabili ordinea și liniștea și spre a asigura onoarea și averea tuturor locuitorilor.

„Până la reîntoarcerea principelui țeara va fi în numele seu și conform legilor în valoare administrată.

„Aducînd aceasta la cunoștința poporului bulgar, sînt pe deplin convins, că întreaga națiune va grăbi, ca împreună cu regența să mîntuie patria din primejdia, în care au adus-o urđitori lovituri de stat din Sofia, și că fiecare va respecta legile țerii și autoritățile legal constituite. Atotputernicul să păzească scumpa noastră patrie și pe mult iubitul nostru suveran, principele Alexandru. Semn: Stambuloff, Mutcoroff“.

Toate foile bulgare se exprimă în contra Rusiei și pentru cea mai strînsă legătură cu Austro-Ungaria. „Tirnovsca Constitutia“ țice între altele: Împregiurările au deschis Austro-Ungariei calea spre Peninsula-Balcenică și i-au lărgit sfera ei de influență. Rusia ar face mai bine, dacă ar renunța la intențiunile sale cu privire la Bulgaria.

Față cu o parte a presei germane, care într'un mod pătimăș ține parte principelui Alexandru și cearcă a câștiga opinia publică pentru el, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ observă, că

Petcu Caraveloff.

Petcu Caraveloff e născut în Calofer la anul 1840. Prima sa educațiune o făcî în Moseva; în Dorpat el obținî titlul de doctor, se făcî apoi profesor în Pultava, ear' în urmă profesor de gimnasiu în Filipopol.

Războiul ruso-turc izbucni, Caraveloff fu numit vice-governor al Vidinului. În anul 1879 fu ales deputat. El e considerat ca inspiratorul constituțiunii din Tirnova.

După căderea antăiului minister el a fost până la lovitura de stat din 1881 membru al fiecărui cabinet. Apoi s'a retras la Filipopol, unde organiză partida națională. Acolo fu judecător și profesor. El avea mare influență asupra lui Aleco-pașa. După restabilirea constituțiunii, alegătorii se declarară pentru partida liberală. Caraveloff și Slaveicoff primîră în cameră o partidă puternică. Atunci principele Alexandru concrețî lui Caraveloff formarea cabinetului. Când se întâlni cu principele, acesta îi țice: „iubite Caraveloff, îți jur pentru a doua oară, că voui servi întocmai după dorința poporului și că voui domni întocmai după spiritul constituțiunii din Tirnova; să uităm ce s'a întîmplat în timpul loviturii de stat și să lucrăm în unire pentru binele țerii“.

Caraveloff era sufletul cabinetului seu. Proiectele sale de legi erau totdeauna primite în unanimitate. Actualul sistem de guvernare e

detronarea regelui Milan n'ar fi impresionat într-o atâta măsură pe „Germania“, „Freisinnige Zeitung“, „Berliner Tageblatt“ și pe consoții și aderenții acestora, cu toate că un asemenea eveniment ar fi fost de importanță pentru Germania, deoarece ce atingea mai mult pe Austro-Ungaria, până-ce evenimentele din Bulgaria nu ating de loc interesele germane.

Dacă presa ultramontană și liberală — continuă organul d-lui de Bismarck — ar voi să se întrepună pentru susținerea tratatelor, atunci nu înțelege, de ce nu s'a întrepus încă cu privilegiul izbucnirii mișcării rumeliote în contra acelei violări de tractat. Dacă ea prin stima ce o are pentru persoana principelui Alexandru a devenit atât de sentimentală, atunci ar trebui să aibă cel puțin atâta pricepere, ca să nu judece numai după propriile sale fantasii. Nici un diplomat german n'are dreptul, de a jertfi bunele noastre relațiuni cu Rusia în favoarea unui principe din Bulgaria. Toată compania diaristică e cu atât mai neexplicabilă, cu cât aceia care o fac, ar trebui să fie în clar cu aceea, că părtinind ei cauza principelui, mai mult vor strica. Dacă „Germania“ și „Freisinnige Zeitung“ protejează pe principele, ele îl compromit în ochii ori-cărui guvern german. În propriul lor interes ar zăce, să evite astfel de afirmări nebune, precum e și lovitura pumnului rusesc în fața Germaniei. Nu Germania, ci Rusia a făcut pe Alexandru principe al Bulgariei; dacă în general detronarea lui ar fi o lovitură de pumn, atunci aceea ar trebui să fie îndreptată în contra Rusiei. Întreaga aparițiune are în sine ceva neînțeles și ne aduce aminte entuziasmul pentru Poloni, care era înainte de asta cu cincizeci de ani în Germania.

Presă

despre

revoluțiunea din Bulgaria.

Despre detronarea principelui Alexandru i-se comunică lui „Pol. Corr.“ următoarele:

„Principele Alexandru a fost trezit în noaptea de 20 spre 21 Aug. la oarele 2 $\frac{1}{2}$ decătră servitorul său cu vestea, că palatul este încungiuat de soldați, care vreau să ucidă pe principele. Deschidând principele ușa, care duce în grădină, mai mult descărcături de arme i-au sunat în față. Închidând ușa aceasta și ducându-se la alta, un regiment întreg a început a descărca salve asupra palatului. După acestea principele eși în vestibul. O mulțime de ofițeri și cadeți bețiil încungiuară. Trei ofițeri se puseră cu revolverele în mâni înaintea principelui și i cerură abdicarea. Principele se adresă liniștit cătră Grueff, întrebându-l ce voiesce? Grueff declară, că principele trebuie să abdică, pentru-că este contra Rusiei. Principele era pătuns de durere și amărăciune la vederea ofițerilor și cadeților lipsiți de onoare. Ofițerii

opera sa. El iubesc pe Ruși, le este recunoscător pentru serviciile lor, refuză însă amestecul lor precum ori-și-ce amestec străin în soarta Bulgariei. Devisa sa este: Bulgaria a Bulgarilor.

Sofia sa posedă mari calități literare și se vorbește mult de influența ei politică. Caraveloff, crescut în Rusia și din grația rusească ajuns pentru prima oară la funcțiuni și demnități, el negă mai târziu simțimentele sale rusești. El era acela, care resturnă pe turco-filul Zancoff, punându-se în locul său.

Dragan Zancoff.

Dragan Zancoff, capul revoluțiunii, e într-o vârstă înaintată. Născut în Șiștov la anul 1827, el studiă în Odesa, în Kiew și în Viena. Cu toate că el ca tiner visa mult de eliberarea Bulgariei, totuși intra mai târziu cam pe la 1860 în serviciul Turciei, deveni Atlasul mutesearifului din Varna și avu apoi această funcțiune și la pașa din Ruscuc. În anul 1870 el intra în relațiuni cu Gladstone și publică un protest contra cruzimilor Turcilor din Botak.

Principele Alexandru luă pe Dragan Zancoff la anul 1880 ca ministru-president, dar' fu nevoit a-l concedia la Octomvrie tot în acel an. Zancoff deveni dușmanul principelui și capul partidei ruse. El este un activ orator popular, dar' foarte puțin a vorbit cătră popor. Tot

rupseră o foaie din catalogul inscrierilor, ce se afla pe masă în vestibul și Grueff beat cum era, scrisse câteva șiruri nelegibile și mănjite pe ea, apoi o predete principelui. Principele se uită la foaie, declară că nu o poate ceti, apoi scrisse cuvintele: „Bog da spasi Bulgaria! (Dău să scutească Bulgaria!) Alexandru“. Dela palat principele fu escortat în sunetul imnului rusesc la ministerul de războiu din apropiere. Aici el ceru să plece numai decăt, însă nu i-se concesse. El fu plecat numai la oarele 5 dimineața la mănăstirea Etropol-Balkan. În prima trăsură ședea o parte a escortei, în a doua principele cu fratele său Franz Iosif de Battenberg, ear' pe capră un cadet. În alte patru trăsuri urmau ceilalți din escortă. Escorta avea ordin să împusce pe principele, dacă acesta va cerca să se apropie sau să vorbească cu vre-un soldat sau preste tot, dacă se va observa vre-un semn suspect. Fără a atinge vre-o comună, afară de Vrața, unde însă a fost oprit sub pedeapsă de moarte locuitorilor să se arete pe stradă sau în ferestri, cortegiul ajunse în Ras-hova, unde aștepta yachtul principelui. Yachtul era ocupat de 40 cadeți și câțiva ofițeri și avu ordin să ducă pe principele la Reni în Rusia. La toate ferestrele și la ușa yachtului erau postați soldați. Yachtul, care plutia cu o înțime de 18, kilometri ajunse în Reni la oarele 4 după ameași. Aici principele a trebuit să aștepte câteva oare, până când gendarmii rusesci îl conduseră la primarul, care din întâmplare este bulgar. Aici rămase principele cu frate-sau sub pază militară până Joi. Principele doria să-și continue călătoria preste România, dar' aceasta, la ordin primit în două rânduri dela șeful statului maior general rus Obrutceff, nu i-s'a permis. I-s'au lăsat însă libere două route: cea preste Lemberg și cea preste Varșovia. Joi dimineața plecă principele dela stațiunea Rasdelnaia cu tren separat pe linia Odessa-Lemberg. În Bender a trimis guvernorul dela Chișineu pe consilierul de stat Asiineff la principele. Asiineff s'a purtat față cu principele în mod foarte prevenitor. Predicatorul de curte Koch spune, că atașatul militar dela consulatul rus din Sofia, colonelul Zaharoff, care înainte de rovocarea ofițerilor ruși a fost comandant al scoalei militare din Sofia, ar fi promis cătră ofițeri din ministerul de războiu și dela scoala militară, că dacă vor alunga pe principele și vor permite reîntrirea ofițerilor ruși în armata bulgară, vor fi primiți cu același rang în armata rusească. Astăzi principele a plecat îndărăt la Bulgaria, ear' această hotărâre a luat-o numai pe baza decursului evenimentelor, fără a intra în contact cu puterile europene.

Diarul „Herold“ din Petersburg, în urma primei sciri despre detronarea principelui Bulgariei, se exprimă astfel:

Principele Alexandru din Bulgaria, după-cum spun depeșele de astăseară, este detronat. Așadar s'a împlinit vorba principelui Bismarck, că politica principelui Alexandru va avu drept urmare, ca dînsului să nu-i mai rămână decăt o plăcută amintire despre domnia sa. Aceasta și trebuia să se întâmple mai curând sau mai târziu. Nemulțumirea în principat, provocată prin politica aventurioasă a regentului și înăsprită, de când cu lovitura de stat dela 6 Septemvrie, prin atitudinea ostilă a principelui față cu imperul,

timpul său a fost absorbit de organizarea agitațiunii și agenții ruși posedau într'însul un sprigin puternic. El eșia foarte rar din Sofia, se abținu dela ori-ce agitațiune publică, ca dușmanul său Caraveloff să nu-i paralizeze acțiunea. Partisanii sei ce locuiau în Sofia se consfătuiau la dînsul acasă. Zancoff adeseori s'a exprimat cătră jurnalisti, că nu simpatizează pe deplin cu Rușii, dar' că e totdeauna gata să se unească cu ori-și-cine contra dominațiunii principelui Bulgariei și contra lui Caraveloff. După-cum se exprima el, principele a ruinat țeara, care nici odată n'a fost atât de săracă ca sub guvernul lui Alexandru.

Ținea, că banii îi cheltuesce principele și că poporului nu-i rămâne nici o bucată de pâine. Zancoff urma lupta cu un succes din ce în ce mai mare. Aderenții sei cresceau din zi în zi, și dacă nu în Sobranie, dar' în popor. Agitațiunea sa lua demersuri din ce în ce mai mari dincoace și dincolo de Balcani, răscoala în Macedonia crescea într'una și în cabinetul lui Caraveloff izbucni criza. Radoslavoff, fostul ministru de justiție, formă o partidă separată, care inclina mai mult spre Zancoff decăt spre Caraveloff, conspiratorii din Rumelia, fostii partizani ai lui Caraveloff, trecură toți la partea lui Zancoff, deoarece adevărații fundatori ai unirii s'au văduț înșelați în speranțele lor.

căruia Bulgaria are de a-i mulțumi libertatea sa, a dat naștere la resturnarea de stat, căreia a căduț principele jertfa.

Diarul oficial din Brünn serie între altele următoarele:

Un războiu civil în Bulgaro-Rumelia ar trebui neapărat să tragă după sine intervențiunea activă a unei puteri interesate. Casul cel mai probabil ar fi intervențiunea Rusiei, o eventualitate, care fără îndoială ar da mersului lucrurilor o întorsătură mult mai serioasă. Dealtmintelea în cercuri bine informate se crede, că lucrurile se vor sfârși bine. Se pretinde, că aceste cercuri au cunoștință despre existența unor garanții, cât se poate de sigure astfel, că guvernul din Petersburg, pe deplin mulțumit cu marele succes dobândit prin abdicatiunea principelui Bulgariei, se va strădui alături de cabinetele din Viena și Berlin, de a împedea înăsprirea situațiunii din Peninsula-Balcanică.

„Politische Nachrichten“ din Berlin se exprimă astfel:

Devisa noastră este: Să așteptăm. Pacea Europei, ce e drept, reclamă o grabnică localizare a crizei, dar' o ocupațiune a Bulgariei decătră Rusia poate să strămute criza și pe alte terenuri, fiindcă ea lovesce în cercurile de interese ale altora. Tot un asemenea rezultat ar avu și o acțiune a Turciei. Astfel dificultățile se grămădesc din toate părțile.

Tot asemenea impresiuni fac și expunerile diarului „Die Post“, care țice: extradarea principelui Alexandru Rusiei e o mare perplexitate pentru aceasta din urmă. Dacă Rusia voiesce să înceapă o acțiune militară, ar trebui să trimită înainte pe principele Alexandru, care e posesorul legitim al tronului bulgar și care are dreptul de a cere imediat intervențiunea Europei pentru restabilirea tratatului periclitat. Nu se poate crede, că Rusia ar dețină pe principele Alexandru, care a fost extradat de mișei și netrebnicii trădători. E îndoios, dacă principele a subsemnat abdicarea, căci în acest cas conspiratorii l-ar fi pus în libertate. Pentru a-l omori aveau prea puțin curagiu și credeau, că cel mai mic pericol ar fi acela extradându-l Rusiei, pe care au compromis-o prin înfiorătoarea lor faptă.

„National Zeitung“ asemenea crede, că abdicarea ar fi numai o mistificațiune. Datoria Rusiei ar fi de a pune în libertate pe principe și de a convoca o conferință.

„Germania“ susține, că interesele Austriei au fost aspru lovite, aceasta trebuie să o cunoască și cancelarul. Asemenea el nu trebuie să peardă din vedere, că o slăbire a Austriei e o slăbire a alianței austro-germane.

„Tageblatt“ caracterizează lovitura de stat ca un act al unor mișei cumpărați. E de datoria puterilor și în special a Porții să ceară extradarea mișeiilor și liberarea principelui, însă din nenorocire dreptul ginților și tractatele se calcă în picioare, și forța, tradarea, mișelia, otrava și pumnalul au valoare, fiindcă diplomația Europei dă din umeri.

Diarul „Le Temps“ din Paris încheie astfel articolul său:

Am țis, că pacea Europei nu ne pare cu adevărat amenințată de revoluțiunea bulgară; cu toate acestea ar fi a merge prea departe presupunând, că acest eveniment nu va avu nici o influență asupra relațiunilor puterilor. Este clar, că Englitera primesce o lovitură drept în piept, și dacă pare cu neputință, ca ea să răspundă după-cum ar cere onoarea și resimțimentele sale, nu se poate totuși admite, ca lordul Salisbury să primească pur și simplu o asemenea înfrângere la începutul administrațiunii sale. S'a vorbit despre excelentele sale raporturi cu cabinetul imperial din Berlin: ce vor deveni aceste raporturi, dacă dl de Bismarck nu va fi sciut să cruțe pe noul său aliat de o injurie atât de sensabilă? Tot același lucru putem țice și despre Austria. Este cu puțință, este chiar probabil, cum admiserăm mai sus, ca Rusia să nu fi luerat la Sofia fără consimțământul celor din Viena și din Berlin; dar' aceasta însemnează, că la Viena, se ved fără neliniște avantajile câștigate de diplomația din St-Petersburg? Austria și Germania dat-au ele deplină imputernicire Rusiei în contra Constantinopolului? Austria n'a stipulat pentru ea însăși nici un profit corespunzător? Și, în ori-ce cas, fie că cele două imperii au consimțit la revoluțiunea bulgară, fie numai, că au suferit-o, nu este oare inevitabil, ca aceasta, constituind un triumf pentru politica rusească, să nu deștepte și să nu ațite rivalitățile înăbușite în timp de doi ani?

„Națiunea“, judecând ați cele pe-trecute în Bulgaria, încheie astfel articolul său:

Singurul fapt, asupra căruia putem face comentariile noastre, este dar' arestarea și detronarea silită a principelui Alexandru.

Acest fapt ar fi fost ușor de înțeles, dacă statului ar fi călcat singur sau prin ministrii sei, constituțiunea țerii; dacă s'ar fi umilit el sau ministrii lui înaintea străinului; dar' un suveran, care nu s'a făcut vinovat de nici unul din aceste rele, care a căutat din contră a realiza visul de aur al poporului, asupra căruia era chemat a domni, cu riscul chiar de a perde protecțiunea unuia din cei mai mari potențați ai Europei, ar fi trebuit să fie altfel răsplătit de binefacerile ce a răspândit în noua sa patrie, mai ales că sunt rari principii străini, cari ca Alexandru Battenberg, nu au în vedere decăt numai fericirea popoarelor, ale căror destine le sunt încredințate.

Cea mai bună politică, ce convine dar' statelor celor mici este, de a nu gravita în mod exclusiv cătră una numai din marile puteri; de a întrefine din contră cu toate cele mai cordiale raporturi și de a nu le procura prin urmare ocaziunea, de a se plânge de o preferență oarecare acordată vre-unei din ele.

Nu mai astfel Belgia, sub înțeleapta domnie a lui Leopold, model de rege constituțional, a putut să-și desvoalte fără teamă resursele ei morale și materiale și să-și mențină intacte instituțiunile ei liberale.

Bulgaria, ca și celelalte mici state, ar trebui să aibă vecinic în vedere acest exemplu.

Cronică.

Decorații austriace în România. Regele României a acordat dlui locotenent-colonel Niculescu Constantin, comandantul regimentului 20 de dorobanți, autorizațiunea de a primi și purta însemnele de comandor al ordinului „Francisc Iosif“, ce i-s'a conferit de M. S. Impăratul Austriei și Rege al Ungariei; dlui căpitan Dimitriu George din regimentul 20 de dorobanți, autorizațiunea de a primi și purta însemnele de clasa III ale ordinului „St. Stanislas“ și „Francisc Iosif“, ce i-s'au conferit de MM. LL. împărații Rusiei și Austriei.

Atașat militar la ambasada imperială regală din Belgrad este numit colonelul V. nobil de Dessovics din statul maior general, în locul vice-colonelului H. cavalier de Pintér.

Sciri personale. Ambasadorul român din Petersburg Crețulescu a plecat la Franzensbad.

Înmormântarea Metropolitului-Primat Calinic. Serviciul funebru pentru înmormântarea I. P. S. S. Metropolitului Calinic Miclescu s'a oficiat Duminecă, la 11 oare în Sf. Metropolie decătră P. S. S. Vicarul Metropoliei asistat de Arhiepiscopul Silvestru Bălănescu și Partenie. Toate corurile din capitală au luat parte la serviciul funebru, care s'a făcut cu deosebită pompă. Regele încungiuat de casa civilă și militară, d-nii ministri, reprezentanții puterilor străine, autoritățile civile și militare au asistat la serviciul funebru. P. S. S. Arhiepiscopul Silvestru Bălănescu, directorul seminarului central a rostit un discurs. Biserica, precum și toate intrările la metropolie erau îmbrăcate în negru; felinarele pe toate străzile erau îmbrăcate asemenea în negru. Pe dealul metropoliei, în curte, pe strada Bibescu Vodă, strada municipală, cheiul Dâmboviței, până la podul dela domnița Balașa erau înșirate scoalele și armata. La ora 1 p. m., după săvârșirea serviciului funebru cortegiul a plecat în ordinea următoare: Un escadron de gendarmi; scoalele; clerul în ordinea ierarhică; decorațiunile I. P. S. S. Metropolitul și anume: Steaua României, Coroana României, ordinul Hohenzollern, sf. Ana a Rusiei, Coroana Italiei, sf. Michael al Bavariei, sf. Sava al Sârbiei, medalia de aur dela divanul ad-hoc dela 1857 și medalia independenței dela 1881; corurile, carul cu coroane, corpul I. P. S. S. Metropolitul așezat pe scaunul arhiepiscopicesc; familia, domni ministri, casa civilă și militară, înaltele corpuri ale statului, trăsările și armata. Din partea guvernului, dl Sturdza, ministrul cultelor și instrucțiunii publice, ținea condonul carului funebru. Cortegiul a străbătut dealul Metropoliei, strada Bibescu Vodă, cheiul Rahovei, podul preste Dâmbovița dela biserica domnița Balașa, calea Rahovei, str. Carol, calea Victoriei și calea Grivița. Trenul cu rămășițele I. P. S. S. Metropolitul va pleca dela gara de Nord la 3 oare 30 m. p. m. Rămășițele vor fi transportate la mănăstirea Neamțul, unde după ultima dorință a I. P. S. S. vor fi înmormântate lângă rămășițele unchiului său, Metropolitul Sofronie.

Serbările din Budapesta și consiliul comunal din Agram. „Agramer Zeitung“ comuncă următoarele: Venind în consiliul comunal la desbatere invitarea la serbările de revindicațiune, Dezelics a pledat pentru participare, ear' Pogledics a observat, că este o insultă, că numai după-ce s'a ventilat cestiunea în foile din loc, a urmat invitarea și că aceasta este adresată primarului, ear' nu comunii. Mazuranics propune, ca primarul să reprezente comuna la festivități. Dr. Zahar este contra, fiindcă s'ar păr, că Agramul merge să cerșească la Budapesta în interesul împrumutului comunal. Țice mai departe, că Maghiarii serbează recucerirea cetății Buda dela Turci și nu de mult au predat unui pașă turcesc o sabie de onoare. La votare au fost 12 pro și 11 con-

tra. După aceea a fost să se țină ședință publică în această afacere, dar' opoziția a părăsit sala și astfel nu s'a mai putut aduce conclud. Cu toate aceste primarul va lua parte la serbare.

Pentru expoziția de vite dela Cluj a pus guvernul 5000 fl. la dispoziție cu scopul, ca să se împartă premii. Afară de aceea a mai ordonat să se cumpere din cei expuși armăsari și tauri de prăsilă pe seama statului.

O nenorocire. Cu prilegiul unui exercițiu de tras la semn al trupelor din Sibiu, un om ce venia în trăsura sa dela Căminărie către Sibiu, fu prin un glonț greu rănit. Un martor ocular vorbește, că mai multe gloanțe au trecut prăsilă trăsura și au rănit și pe un Român din Mohu.

Necrolog. Dumitru Florian, notar comunal în Seliște, a răposat în 29 August n. după un morb lung și greu. Răposatul a fost un bărbat exemplar în cariera sa, în decursul funcțiilor sale de 24 ani și-a știut asigura stima și simpatiile întregii comune. Îl julesce soția sa și opt copii rămași orfani.

O carantină de 5 zile s'a prescris de Turcia vaselor ce vin din porturile României, Brăila, Galați și Constanța, din cauza scirii, că la Pesta s'ar fi ivit casuri de cholera.

Foc. În comuna Mândra, lângă Făgăraș, au ars în 27 August n. 31 case și toate edificiile economice aparținătoare. Bieții țărani incendiați și-au pierdut toate bucatele strinse în anul acesta.

Magnați maghiari la principele Bulgariei. Contele Eugen Zichy, contele Elemér Batthyány, contele G. Pejacsevich și baronul Sigismund Uchritz s'au dus la Sofia, ca să fie de față la primirea principelui Alexandru după întoarcerea sa în țară și să-l asigure despre simpatiile lor.

O comună întreagă a ars în Ungaria în 22 August n. Numai 12 case au rămas ne-arse. O mulțime de vite s'au prăpădit, paguba este enormă. Această comună se numește Szeceze și se află în apropiere de orașul Léva.

Ofițerii și studenții militari bulgari, care servesc în armata belgiană, au primit ordin dela Caraveloff să se reîntorcă în țară. Înainte de a pleca din Belgia acestia au trimis principelui Alexandru o adresă telegrafică, în care îl glorifică ca liberator al națiunii de sub despotismul rusesc.

O artistă română. „Olteanul“ din Craiova scrie, că d-soarei Pișca, care a terminat scoala dramatică din Viena, și-a propus un angajament în Amsterdam. Un alt angajament și-a propus și în Statele-Unite. Acest din urmă angajament a fost și încheiat pe timp de un an, cu începere dela 15 Octomvrie 1886. D-soara Pișca va primi un salariu lunar de 400 dolari și se vor da în beneficiul ei patru reprezentațiuni.

Un accident pe linia ferată la Mărășesci în România. Cetim în „Voința Națională“ dela 29 Aug.: Trenul accelerat dela Roman a sosit ieri, 27 curent, în capitală cu o întârziere de 40 minute, din cauza unui accident teribil întâmplat în gara Mărășesci. Eată amănunte în privința acestui accident, ce ne-au fost comunicate de o persoană, ce a fost în tren. Trenul sosind cu o viteză foarte mare în gara Mărășesci, lovi două vagoane încărcate cu traverse, ce se aflau chiar dinaintea gării și pe linia, pe care venia trenul. Ciocnirea fu atât de tare, încât cele două vagoane fură de tot sfărâmate; parte din sfărâmaturi fură aversitate în gară și lovira pe un individ, ce dormia pe o bancă înaintea ușii restaurantului. Nenorocitul, care nu este grav rănit, ca prin minune scăpă cu viață. Cât privește pe pasageri, cari erau în număr mare, nici unul n'a murit, dar' mulți au fost răniți, mai mult sau mai puțin grav. Un conductor din vagonul de bagaje a fost foarte grav rănit; o ladă mare și-a cădută pe picioare, sdrobindu-i carnea până la os. Locomotiva și parte din vagoane au suferit mici stricăciuni. În gară panica a fost foarte mare; la apropierea trenului, șeful stației Mărășesci striga și făcea semne mașinistului să oprească trenul, dar' era prea târziu. Se dice chiar, că șeful stației, vădând, că ciocnirea nu se mai putea înlătura, a încercat să se arunce înaintea mașinei spre a fi sdrobot de dînsa, dar' că cei de pe peron l-au oprit. S'a deschis o anchetă judiciară, spre a se constata cine este culpabilul. Se dice, și aceasta o pratinde șeful stației, cumcă vina este a mașinistului trenului, care a sosit cu 10 minute mai curând; după alții vina este a șefului stației, care fiind anunțat de plecarea trenului din stația imediat precedentă, trebuia să țină linia liberă. Trenul stătut în gara Mărășesci aproape o oră și cauza, că sosirea lui în gara de nord n'a întârziat decât cu 40 minute este, că a venit cu o viteză foarte mare. Până acum nu se cunoaște exact numărul și numele persoanelor rănite. Nici chiar pasagerii din Sleeping-car n'au fost cruțate de a nu fi rănite mai mult sau mai puțin grav. Astfel, între persoanele rănite mai ușor putem cita pe d-na S. Populeanu, care a fost ușor rănită la figură, fiind aversitate jos din pat, și d-na Sturdza, născută Cantacuzino; d-na Holban, soția dlui colonel Holban, care se reîntorcea cu familia dela Slănic, a fost mai grav rănită; dease-

menea și dl dr. Brândză a fost puțin rănit. D-nii S. Populeanu și dr. Buici, cari se aflau în același vagon, n'au suferit nimic.

Cutremur de pământ la Malta. Diarele engleze anunță, că trei noue sguduituri de cutremur de pământ au fost simțite Marția trecută la Malta, cea dintâi la 5 oare 45 m., a doua la 6 oare 20 m., și a treia la 7 oare 45 minute. Aceste sguduituri au fost mai puțin violente decât acelea, care s'au produs Sâmbăta și Duminica trecută; nu se semnaleză nici un accident. Poporația cu toate aceste este foarte mișcată și toate bisericile sînt deschise.

Frigul în Hanovera. Diarele din Hanovera aduc scirea, că în noaptea de 5 spre 6 August, dela 3 până la 5 oare de dimineață, a fost un frig așa de mare în satul Neudorf-Platendorf, din provincia Hanoverei, încât sarazinul a înghețat cu totul pe o întindere de 1600 arpenți și a suferit mari stricăciuni pe o altă întindere de 800 arpenți. Focurile sînt evaluate la 72.000 lei. Carțofii au suferit de asemenea foarte mult și orice speranță de o recoltă satisfăcătoare este perdută.

Cutremur de pământ în România. „Romanul“ din orașul Roman scrie: În noaptea de Duminică spre Luni, pe la oarele 1 și 20 minute, s'a simțit un puternic cutremur de pământ. Santinela din turnul de observație a simțit o comotune puternică, ca și când mai mulți oameni ar fi suț în fuga mare treptele foisorului; înainte de a simți cutremurul, soldatul a auzit un sgomot surd, care nu era decât vuetel ce însoțese în totdeauna acest fenomen.

Un furt de 5,000.000 dolari în America. O telegramă din Boston anunță, că un anume William Gray, tresorier al societății Indian Orchard and Atlantic Cotton Mills, a fugit luând cu dînsul o sumă de 5,000.000 dolari. Un mandat de arestare s'a dat contra lui. Gray aparține unei foarte bune familii din Boston. În afară de 5,000.000 dolari, pe cari și-a furat dela compania Atlantic Mills, se crede că o sumă egală a fost furată de dînsul și dela alte companii, al căror agent era. Această afacere a provocat o viuă emoțiune la Boston, unde Gray era foarte bine cunoscut; ea a avut chiar o influență asupra pieței din New-York.

Lăcuste în Spania. În mai multe părți ale Spaniei, lăcustele au făcut mari stricăciuni. După scirile din urmă, 58 de sate din provincia Cuenca au fost bătuite de acest flagel. Stratul lăcustelor a fost gros de un metru. Un copil, care fusese lăsat pe câmp de părinții lui, a murit înăbușit de aceste insecte. Pare că Spania este bătuită de cele șapte rane ale Egiptului: pronunțamente, inundațiuni, cutremure de pământ, epidemie de coleră, și acum și ploaie de lăcuste!

Distrugerea Filoxerei.

Cultivatorii noștri de vii cunosc îndeajuns daunele, pe care această insectă infernală le-a adus viilor noastre; aceste daune cresc pe fiecare an, în raport cu înmulțirea acestei insecte. În Franța și Elveția, s'au descoperit noue focare de filoxeră, în viile care până acum se credeau că sînt ca și scăpate. Dar' s'au înșelat amar: după-cum avem să ne înșelăm și noi, poate ca mâne, prelungă toate măsurile luate de guvern în privința aceasta.

Măsurile luate mai cu seamă în Franța pentru distrugerea acestei insecte, n'a lăsat nimic de dorit, și cu toate acestea, n'a putut să ajungă în mod general vorbind, la nici un rezultat suficient, în raport cu situația și expoziția podgoriilor; cu atât mai puțin vom pute isbuti noi cu naftalina, după toate experiențele făcute de cei mai învetați oameni din Franța, ca și de oameni practici, având în vedere nu cei 300,000 lei ci binele, averea și mândria franceză.

Între alți experimenterii și între cei din urmă și mai siguri veni și dl Maiche, despre a cărui metodă și gîrăntia franceze de știință vorbește cu multă siguranță.

Asupra insecticidului dlui Maiche, dnul Porcher Labreuil, vorbește cu multă siguranță, în urma experiențelor cari s'au făcut sub observațiunile sale: de aceea am crezut, că aducem un serviciu cultivatorilor noștri de vii, dând aceste observațiuni publicității.

Dnul P. Labreuil, dice că metoda imaginată de dnul Maiche asupra stîrpirii filoxerei a dat cele mai bune rezultate. Dl Maiche în primăvara trecută, a încercat oare-care mijloace de a distruge unele insecte și în particular nisece pureci, cari devastau viile în Algeria. În urma unei bune reușite asupra purecilor, aceleași mijloace le-a întrebunțat la distrugerea filoxerei. Primul mijloc a trebuit să și-l modifice, și după mai multe experiențe făcute la nisece vii filoxerate și cu totul părăsite din Borgonia, reușita a fost excelentă.

Experiențele dlui Maiche au fost făcute și repetate înaintea oamenilor celor mai competenți, printre cari se aflau mulți proprietari și cultivatori de vii interesați de-a dreptul în această cestiu.

Așadar' sub ochii și controlul lor, s'au făcut experiențele noului sistem de a stîrpi filoxera. Rădăcinile de viță, la care s'a făcut experiență, se găseau în locurile cele mai pline de filoxeră și de oue.

Fiecare din rădăcinile puse la experiență, s'a udat cu un litru de apă, care cuprindea 10 grame din insecticidul pus de dnul Maiche.

Trei zile după aceea, toate vițele tratate cu acest insecticid, erau scăpate de filoxeră. Examinându-se această viță în modul cel mai

clar posibil de membrii comisiunii, au putut constata cu multă satisfacțiune, că pe vițele tratate nu se mai găsea nici urmă de filoxeră, care se dee oare-care semn de viață. Examinarea s'a făcut la microscop și totul era distrus, filoxera ca și ouele ei.

În urma acestei bune reușite, mai rămănea ca să se scie, dacă substanța, care distruge filoxera, nu este vătămătoare vițelor.

În privința aceasta s'a făcut experiență asupra mai multor vițe, cari au fost udate cu o doză de 10 ori mai mare, și de mai multe ori; în urma acestei experiențe, vițele nu numai că n'au perit, din contră, vegetațiunea lor deveni mai viguroasă.

Acum mai rămănea a se scie, dacă modul de tratament, cu acest insecticid, nu este costisitor. După experiențele făcute s'a constatat, că cheltuielile pentru rădăcina unei vițe nu trec preste o centimă și jumătate, admitînd, că cultivatorii, vor face chiar dinșii aplicațiunea. Cheltuiala va fi cu mult mai mică, când aplicațiunea se va face la viile mai puțin filoxerate, și cu modul acesta se va pute împede mai ușor chiar și întinderea filoxerei, în viile vecine ne-filoxerate.

Dl Porcher-Labreuil, dice, că experiențele cu insecticidul dlui „Maiche“, se face în mai multe părți, și nu mai rămănea nici o îndoială, că rezultatele vor fi pretutindenea satisfăcătoare.

Un astfel de succes este prea important de a fi cunoscut de lumea agricolă și decără toți aceia, cari se interesează de binele public și de dezvoltarea economică a unei țeri. Dl Labreuil, care a fost de față la câmpurile de experiență, promite cultivatorilor de vii, că va da cât mai curînd, noue confirmări în privința acestei experiențe.

Noi de asemenea, promitem cultivatorilor noștri de vii, că-i vom ține în curent cu această cestiu pe cât de interesantă, pe atât de ușor aplicată și fără nici un pericol pentru om. Dacă metoda dlui Maiche va fi confirmată în mod oficial, și în același timp brevetată, viile vor fi scăpate de cel mai mare dușman, ear' dl Maiche va pute mândri, că prin metoda sa a adus cel mai mare serviciu agriculturii europene.

(„Econ. Națion.“) B. S. Moga.

Anunț.

Se aduce la cunoștința onoraților părinți, cari doresc a-și înscrie fetițele la scoala elementară a „Reuniunii femeilor române din Sibiu“, că înscrierile se fac dela 1—15 Septemvrie st. n. la președinta „Reuniunii“ (strada Măcelarilor casa „Albina“). Ear' prelegerile se vor începe la 15 Septemvrie st. n.

La înscriere se plătesce o taxă anuală de 2 fl. și la începutul fiecărei luni didactul de 2 fl. Membrii „Reuniunii fem. rom.“ sînt scutiți de taxa de înscriere.

Sibiu, din ședința comitetului „Reuniunii fem. rom.“ ținută în 29 August 1886.

Maria Cosma, președintă. Anastasia Toma, secretară.

Socoteală publică

despre venitul concertului și al balului ținut în orașul Alba-Iulia cu ocaziunea adunării generale a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“.

Venitele:

Din contribuiri benevole ale mai multor Români din Alba-Iulia pentru speșele preparative	103 fl. 50 cr.
Venitul concertului	320 „ — „
Venitul balului	419 „ — „
Suma	842 fl. 50 cr.

Speșele:

1. Tipărituri	29 fl. 31 cr.
2. Speșele de drum ale coristilor și intertențiunea acelora	221 „ 31 „
3. Speșele călușerilor	29 „ — „
4. Prețul salei de concert și de bal	100 „ — „
5. Speșe de incuarterat și procurarea unor recușite	82 „ 88 „
6. Pentru musica balului	30 „ — „
Suma	492 fl. 50 cr.

Recapitulare:

1. Suma venitelor	842 fl. 50 cr.
2. Suma speșelor	492 fl. 50 cr.

Deci venitul face . . . 350 fl. — cr. adică trei sute cincideci floreni v. a., care sumă s'a trimis la cassa „Asociațiunii transilvane“.

Totodată prelungă exprimarea de mulțumită adevărat, cumcă în numele de sus sînt cuprinse următoarele suprasolviri la concert:

Dela magnificența sa prepositul capitol. rom.-cat. Francisc Barts 2 fl.

La bal: Dela dl Dr. Absolon Todea, advocat în Reghinul-săsesc 4 fl. Dnul neguțator E. Morena din Alba-Iulia 5 fl. Dnul advocat Nicolae Barbu 1 fl. D. D. George Lascu, Constantin Colbazi și parochul Stefan Pop, câte 1 fl. Dl Dr. Alexandru Grama din Blaj 3 fl. 50 cr. Dd. Dr. B. Nathan, medic urban; Ioan Gusan, proprietar; Dr. M. Deutsch, medic; Gerasim Candrea, advocat, câte 50 cr.

Totodată se dă mulțumită conlocuitorilor din Alba-Iulia, cari au binevoit a primi în cartier pre oaspeții noștri.

Din ședința comitetului arangiator.

Alba-Iulia, în 10 August st. v. 1886.

Alexandru Tordășan, președinte.

Varietăți.

(Omul afiș.) Diarul „Curierul Londrei“ povestese anecdota următoare: Reverendul J. Bruyant French, ministrul bisericii congregaționale din Albany-Road, Camberwell, anunța acum în urmă credințioșilor bisericii sale, că șa biserica e într-o astfel de stare, încât avea intențiunea de a face să fie clădită din nou; astfel, angagia pe frații și pe surorile sale a se înscrie pe lista de subscripțiune care avea să circule printre ei. Îi trebuia numai 1200 livre sterlingi pentru a începe primele lucrări. Cu toate acestea nu adună decât o sumă foarte mică dela auditorul seu. Foarte nemulțumit de rezultatul dobândit și pentru a rușina pe credințioși, se gândi la expedientul următor: Comandă două scânduri, pe cari lipi afișe; apoi se plimbă pe toate stradele enoriei sale, avînd o scîndură înaintea și alta înapoi, după-cum fac „oamenii-afișe“, numiți „sandwiches“. Aceste afișe șaiau că era preotul enoriei din Albany-Road, și că avea trebuință de 1200 livre sterlingi pentru a clădi o nouă biserică. Ministrul bisericii avea și o cutie, în care punea banii ce i-se da și era îmbrăcat în costumul sacerdotal. După-ce se plimbă prin toate stradele enoriei sale, sosit la Londonbridge la nouă oare dimineața, cu intențiunea de a-și urma drumul, dar' fu oprit de agenții poliției, căci nu este permis un „om-afiș“ să între în Londra. Fiind numai oprit, dar' nu și întors înapoi, își urmă drumul, după-ce agenții se depărtară și ajunseră la podul dela Westminster, pe care îl trecu pentru a se duce la Hyde park; aci însă i-se întemplă același lucru ca și la intrarea în Londra: el fu oprit la poartă de agenții poliției. În fine după-ce percurse West-End, întră în presbiter foarte obosit. Unde când deschise cutia, nu găsi decât doi șelingi și nouă pence.

(O călătorie în velociped.) Un fapt fără precedent în analele sportive s'a produs zilele acestea. Distanța dela Pau la Calais, adică aproape 1100 kilometri, s'a făcut în velociped în cinci zile și 10 oare, de dl Baby din Pau, ceea-ce face în termin de mijloc 200 kilometri pe zi. Dl Baby a plecat din Pau la 12 Aug., și a sosit la Calais la 17. Călătorul a fost controlat și urmărit deaproape trimițându-se cărți postale și telegrame din toate localitățile, pe unde a trecut la secretariatul uniunii velocipedistilor din Franța decără velocipedistii cari l-au însoțit și de numeroși martori, cari s'au aflat în trecerea sa.

(Un calcul ciudat.) Eacă un calcul ciudat, pe care îl publică „Curierul Statelor-Unite“, sub titlul: Aurul este o chimera. Interesul capitalizat al banilor este o ficțiune, dovadă următorul calcul extravagant, atribuit unui bancher israelit. Cinci centime, date cu o dobândă de 5 la sută, dela începutul lunei până la 1 Ianuarie 1883, ar fi produs suma de 54,947,485,717,307.016 miliarde de miliarde de franci.

Cinci centime, date cu dobândă acum 1800 de ani, ar fi asigurat familiei aceluia, care ar fi dat cu o dobândă de 5 la sută acestei cinci centime suma de: 1,962,410,204,189,536 miliarde. Dacă s'ar pune tot pământul în vânzare, acest bogat fantastic ar pute să cumpere cu 107,752,460.304 miliarde de franci fiecare metru pătrat. În fine, ar pute să acopere tot pământul cu bilete de bancă de 1,000 de franci, de 3,361.885 miliarde de ori. Să mai adaogăm că, dacă ar pute să convertească averea sa în aur, cele cinci centime ar reprezenta 175 bile mari cât pământul.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Sofia, 30 August n. Stambuloff anunță, că regele Milan a felicitat pe principele Alexandru pe cale telegrafică la reîntoarcerea sa. Principele a răspuns mulțumindu-i și exprimând speranța, că relațiunile de amicie între ambele țeri se vor restabili în curînd. Proclamațiunea principelui întărește pe ministrul denumiți de regența Stambuloff, Slaveicoff și Stranski.

București, 31 August n. O proclamațiune a principelui încuviințează toate măsurile luate de regența lui Stambuloff și întărește pe Mutcuroff de comandant suprem al armatei bulgare. Caraveloff, care a făcut parte din regența dela Sofia, se dice, că s'a retras.

Tirnova, 31 August n. Principele Alexandru a sosit aseară aici. Astăzi călătorește mai departe la Filipopol.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Cursul pieței din Sibiu
din 31 August st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.70	vënd.	8.75
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.20	"	1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 August st. n. 1886.				
Renta amort. (5%)	Cump.	96.1/2	vënd.	97.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	270.—	"	275.—
Banca națională a României	"	1020.—	"	1030.—
Impr. oraș. București	"	32.—	"	34.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	100.—	"	101.—
Societ. const.	"	164.—	"	—
Aur	"	13.90	"	14.10

Bursa de Bupapasta

din 30 August st. n. 1886.				
Rentă de aur ung. 6%				107.55
" " " 4%				94.55
" " hârtie " 5%				152.—
Imprumutul căilor ferate ung.				152.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)				100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)				128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)				118.50
Bonuri rurale ung.				104.75
" " " cu cl. de sortare				104.75
" " " bănățene-timișene				104.75
" " " cu cl. de sortare				104.75
" " " transilvane				104.75
" " " croato-slavone				104.75
Despăgubire pentru dițma ung. de vin				100.25
Imprumut cu premiu ung.				120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin				126.75
Rentă de hârtie austriacă				84.80
" " argint austriacă				85.20
" " aur austriacă				118.25
Losurile austr. din 1860				141.25
Acțiunile băncei austro-ungare				860.—
" " de credit ung.				287.75
" " " austr.				278.40
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“				101.50
Galbeni împărătesci				5.93
Napoleon-d'ori				10.—
Mărci 100 imp. germane				61.80
Londra 10 Livres sterlingi				126.50

Bursa de Viena
din 30 August st. n. 1886.

Benta de aur ung. 6%		107.35
" " " 4%		94.45
Im rumutul căilor ferate ung.		—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)		—
Bonuri rurale ung.		104.85
" " " cu cl. de sortare		104.80
" " " bănățene-timișene		104.75
" " " cu cl. de sortare		104.75
" " " transilvane		104.70
" " " croato-slavone		105.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin		100.—
Imprumut cu premiu ung.		120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		126.50
Rentă de hârtie austriacă		84.40
" " argint austriacă		84.75
Rentă de aur austriacă		117.55
Losuri austr. din 1860		141.30
Acțiunile băncei austro-ungare		861.—
" " de credit ung.		288.25
" " " austr.		278.20
Galbeni împărătesci		5.95
Napoleon-d'ori		10.—
Mărci 100 imp. germane		61.90
Londra 10 Livres sterlingi		126.35

Concurs.

În cancelaria advocațională din Baia-de-Criș având lipsă de un candidat de avocat sau avocat, rog pe doritori de a se angaja a se însinua la subscrisul cel mult în 15 zile dela publicarea acestui concurs, — stipulându-mi totodată și condițiile de aplicare.

Baia-de-Criș, la 27/8 1886.

Petru Truția,
advocat.

WELTAUSSTELLUNG

LANDESAUSSTELLUNG

Vinuri naturale
transilvănene
premiat

Vinuri de pe Târnava

se ofer decâtă subscrisul pentru următoarele prețuri ieftine:

	flacoane:	mari de mijloc,	mici
	à 3/4,	1/2	3/8 Litr
Vin de measă	40	—	25 cr.
Vin de dineu	50	—	30 "
Vin dessert, 1862	70	—	40 "
dtto. risling	70	—	40 "
Assbruch	—	60	— "

Depoiste în Sibiu:

Depozitul principal: Traficul mare de tutun, piața mare.
Deposite mici: J. F. Breitenstein, strada morii Nr. 27.
J. J. Conradt, piața mică Nr. 13.
Georg Hersch, strada Cîsnădiei Nr. 32.
Gustav Kessler, strada măcelarilor Nr. 36.
Traficul de tutun, strada urezului Nr. 7.
Francisc Jahoda, strada turnului Nr. 18.
Ospetăria, strada Ocenei Nr. 9.
Dtto strada Ocenei Nr. 34.

Flacoanele goale se primesc înapoi și adevă: cele mari pentru 10 cr., cele mijlocii pentru 8 cr., ear' cele mici pentru 6 cr.

Vênđătorii primesc rabat.

Vindere în legături din anii 1862 până 1885.

Comande din afară se efectuează prompt.

Carol F. Jickeli în Sibiu.

[238] 14

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — (Transilvania)

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amicul Familiei“. Ȋiuar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 15-a și a luni în numeri câte de 2—3 coale; și va publica poezii, romanuri, romane, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli științifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotul Roman“. Ȋiuar bisericesc, scolastic și literar. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale; și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de predici pe Dumineci, sêrbători și diverse ocațiuni, mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații primesc unele premii de valoare și-și pot procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Colectanții primesc gratis al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vênđare:

Biblioteca „Săteanului Român“. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și amusante. Prețul la toate patru 1 fl.; câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprind materii foarte interesante și amusante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoară, profesor gimnasial. Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discusii filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georgiu Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românesce în vorbire și scriere, invederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. Broșura I, II, III. Prețul broșurii I, II. câte 40 cr.; broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costă 1 fl.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De V. G. Borgovan. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprind 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele poezii populare culese și adnotate de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Puterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuluțiu. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitații ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandului), al învățătorilor și al altor bărbați de școală, de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Impriimăria „Aurora“. 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. Acest op cu devisa: „Tot ce putem arătă, să arătăm pruncilor!“ — este dedicat educatorilor și învățătorilor, plăpândeii generațiuni a poporului român, a aceluia popor, ce s'a luptat mai mult pentru limbă decât pentru vieață. Edițiunea acestui manual în octav mare cuprindend 341 pagini, tipar garmond, este frumoasă și tare plăcută ochiului. În modesta noastră

literatură pedagogică, nu aflăm nici un op, nici un manual întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura, în care este acesta; și trebuie să constatăm cu plăcere, că autorul la redactarea acestui manual a desvoltat mult zel împreunat cu o rară diligență, intențiune sinceră însoțită de un studiu serios și îndelungat prin ce s'a făcut demn de lauda și spriginirea publicului român, mai ales a celor în prima linie interesați, cărora nu hesitam nici un moment a-l recomanda cu toată căldura.

Manual de Gramatica limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. Prețul 30 cr.

Manual de stupărit de Ioan Costinu. Cu 36 figuri explicative. Prețul cu porto francat 70 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci frumoși ilustrată, pentru prunci scolari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.; 50 de exemplare broșurate 6 fl., legate 9 fl., legate în pânză 12 fl.; 100 exemplare broșurate 10 fl., legate 17 fl., legate în pânză 22 fl.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru prunci scolari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. (Edițiune pentru greco-catolici și altă edițiune pentru greco-orientali. Să se noteze: care edițiune se cere).

Visul prea santei vergure Maria, a Născătoarei de Dumneșeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se plătesc cu prețuri urcate acțiunile dela „Albina“ și „Furnica“ și cu prețurile originale acțiunile dela „Ardeleana“, „Mureșiana“, „Timișiana“ și „Economul“.

[296] 12